

ณ กาลครั้งหนึ่ง
ที่ โครงการหลวงอินทนนท์ ตอนที่ ๒
๑๑-๑๓ ม.ค. ๒๕๕๕

โดย

วันชัย ภู่งาม

ณ กาลครั้งหนึ่ง ที่ โครงการหลวงอินทนนท์ ตอนที่ ๒ ๑๑-๑๓ ม.ค. ๒๕๕๕

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้น

วันที่ ๒ ของการเดินทางมาสนทนาธรรมของท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ และคณะวิทยากรของมูลนิธิศึกษาและเผยแพร่พระพุทธศาสนา ที่โครงการหลวงอินทนนท์ ข้าพเจ้าตื่นแต่เช้าและพบกับอากาศหนาวเย็นสดชื่นกำลังดีราว ๑๕ องศาเซลเซียส และเมื่อมาถึงที่รับประทานอาหาร ก็พบว่าท่านอาจารย์ท่านมานั่งรับประทานอยู่ก่อนแล้ว ท่านดูร่าเริง สดชื่นมาก ยิ่งทำให้เช้านี้ของทุกๆ คน เป็นเช้าที่สดชื่น มีความสุขล้นในใจ ท่ามกลางบรรยากาศบนดอยสูง ที่โอบล้อมไปด้วยขุนเขา น้ำตก และดอกไม้แสนน่ารัก

อาหารเช้าวันนี้ มีหมั่นโถทอด ที่ข้าพเจ้าเพิ่งได้เคยรับประทานเป็น ครั้งแรกในชีวิต อร่อยมากครับ ทาน กับกาแฟสดยามเช้า สดชื่นรื่นรมย์ เป็นพิเศษ แล้วก็ยังมีไส้กรอก แฮม เบคอน ไข่ดาว และ อาหารที่ขึ้นชื่อ อย่างหนึ่งของที่นี่ก็คือ ปลาเทราท์ ซึ่ง มีการนำมาทอดลงเพาะเลี้ยงขึ้นที่นี่ เป็นครั้งแรกในราวปี ๒๕๑๘ โดย พระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระ เจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๙) เนื่องจาก ปลาเทราท์เป็นปลาที่เจริญเติบโตได้ ดี ในภูมิอากาศหนาวเย็น มีรสชาติดี มีคุณค่าทางอาหารสูง และ เข้านี้ทาง โครงการก็ได้นำมาทำเป็นข้าวต้ม ปลาเทราท์ ซึ่งอร่อยและสดมากครับ

วันนี้ ตามโปรแกรม ที่ชมรม บ้านร่มมะ มศพ.เชียงใหม่กำหนดไว้

คือ มีการสนทนาธรรมในช่วงเช้า หลังรับประทานอาหารกลางวัน ก็จะพาทุกท่านขึ้นไป ชมพระมหาธาตุเจดีย์ นภเมทนีดล และ พระมหาธาตุเจดีย์ นภพลภูมิสิริ และ พาขึ้นสู่ จุดสูงสุดของประเทศไทยบนยอดดอยอินทนนท์ ที่มีป่าอุดมสมบูรณ์เก่าแก่ ท่ามกลาง อากาศหนาว เย็นสบาย และ บนยอดสูงสุดนี้ ก็มีคณะสหายธรรมจากลพบุรีที่เดินทาง มาเที่ยว และได้พบกับท่านอาจารย์ด้วย เป็นปิตุของทุกท่านที่ได้พบครับ

บัดนี้ ข้าพเจ้าขออนุญาตนำเสนอภาพและความ การสนทนาธรรมในวันนั้น รวมถึงภาพกิจกรรมยามค่ำคืนในวันนั้นที่ทุกท่านได้พร้อมใจกันจัดขึ้นเพื่อน้อมบูชา คุณท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ เนื่องในโอกาสครบรอบวันเกิดของท่านดังนี้...

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทฺธัสสะ
นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทฺธัสสะ
นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทฺธัสสะ

คุณคำปั่น :

กราบเรียนท่านอาจารย์ครับ จากการสนทนาธรรมทุก
ครั้ง ท่านอาจารย์ก็จะได้อธิบาย ให้ผู้ศึกษาได้เข้าใจว่า
ธรรมะ ไม่ว่าจะเป็นภาษาใดก็ตาม ก็เพื่อสอนให้เข้าใจถึง
สภาพธรรมะ ถ้าเป็นในสมัยพุทธกาล ก็ใช้ภาษามคธ
หรือ ภาษามคธี เป็นภาษาสำคัญ ที่คนส่วนใหญ่ใช้กัน
ถ้าเป็นคนไทยก็พูดภาษาไทย ซึ่งถ้าหากว่าได้ศึกษาพระ
ธรรม ซึ่งเป็นพระธรรมคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
อย่างเช่นตัวอย่างพระสูตรเมื่อคืน ก็คือ ปฐมทารุณสูตร
ซึ่งถ้าหากว่าเป็นสมัยพุทธกาลที่พระองค์ตรัส ที่พระองค์
ทรงแสดง ก็ทรงแสดงด้วยภาษาบาลี หรือ ภาษามคธ แต่
สำหรับคนไทยเรา ก็ฟัง ก็อ่าน ด้วยภาษาของคนไทย ก็
คือ ภาษาไทย ซึ่งเมื่อได้อ่าน ได้ศึกษาแล้ว ก็ตรงกัน ทั้ง
ภาษาบาลี และ ภาษาไทย

ที่นี่ ก็จะมีอีกคำหนึ่งครับ ท่านอาจารย์ครับ เวลาฟัง ก็
จะต้องมีความเข้าใจในสิ่งที่กำลังฟัง เพราะว่า คำแต่ละ
คำนั้น ก็เพื่อ เข้าใจตัวจริงของสภาพธรรมะ กราบเรียน
ท่านอาจารย์ตรงนี้ด้วยครับ ฟังให้เข้าใจ ในสิ่งที่กำลังฟัง
ครับ ท่านอาจารย์ครับ

www.dhammadhome.com

ท่านอาจารย์ :

คะ ตอนนี้ทุกคนก็ทราบ ว่า ฟังสิ่งที่มีจริง ใช่ไหม? เข้าใจในภาษาไทย เพราะว่า เรากำลังพูดถึง สิ่งที่มีจริง ในขณะนี้ ถ้าใครบอกว่า รู้แล้ว ก็ไม่ต้องฟัง เพราะว่ารู้แล้ว แต่ว่า รู้จริงๆ หรือเปล่า? ถ้ารู้จริงๆ ก็หมายความว่า เข้าใจในสภาพความจริง ของสิ่งนั้น เช่น เมื่อไหร่เราพูดถึง ความเพียร ภาษาไทยเราเข้าใจใช่ไหม? คนขยัน ไม่เกียจคร้าน แล้วก็มี ความตั้งใจ อุทิศตน ที่จะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด ในขณะนั้น ก็เป็นความเพียร แล้ว ความเพียร คืออะไร? เห็นไหม? ถ้าเราไม่ฟัง ให้เราคิดเอง จะตอบว่าอย่างไร?

ความเพียร มีจริงๆ แต่ว่ามีรูปร่างที่จะบอกได้ใหม่ว่า เขียว แดง ขาว ดำ บอกไม่ได้เลย แต่มี แต่ว่า ความเข้าใจของเรา ซึ่งไม่ใช่ผู้รู้ ผู้ตรัสรู้ คือ พระสัมมาสัมพุทธเจ้า เรารู้เพียงเล็กน้อยมากกว่า คนนี้ขยัน ทำงานไม่หยุดเลย ถึงเวลาเลิกงานแล้วยังทำต่อ หรือว่า ใครที่ปลูกต้นไม้ ทำสวนครัว ปลูกผัก ปลูกหญ้า เราก็บอกว่า เขากำลังเพียร

...แต่ว่า ความจริง ที่เรากล่าวว่าเพียร เพียร ต้องมี
จริง แต่ความรู้ของเราน้อยมาก เพียงแค่รู้ว่า เป็นสิ่งหนึ่ง
สิ่งใด เช่น เห็นแล้วรู้ว่า สิ่งที่เราเห็นเป็นอะไร ในขณะที่รู้ว่า
สิ่งที่เห็นเป็นอะไร ก็เพียรแล้ว นี่คือการละเลียดอย่างยิ่ง
เพราะฉะนั้น จึงจำเป็นที่จะต้อง ฟังความจริง ของสิ่งที่มี
จริง โดยละเลียด ที่พระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าทรง
แสดง ความจริงที่เป็นจริงที่สุด ในสี่ประการ มี ๔ อย่าง
คือ จิต สภาพัญญู ชาติรู้ ซึ่งกำลังเห็น ถ้าจะบอกว่า จิต คือ
อะไร? จิต มีลักษณะอย่างไร? ก็ไม่เหมือนกับ ขณะนี้ เห็น
หรือเปล่า? ถ้าขณะนี้เห็น เห็นมีแน่ๆ "เห็น" นั้นแหละ เป็น

ธาตุที่สามารถจะรู้ว่า สิ่ง
ที่กำลังปรากฏทางตา เป็น
อย่างนี้ ไม่เป็นอย่างอื่น...

www.dhammadownload.com

...ไม่ว่าจะมีอะไรปรากฏ กระทั่งกับจักขุประสาท และ มี
ธาตุเห็นเกิดขึ้น ก็จะต้องรู้ว่า สิ่งปรากฏ มีลักษณะอย่างไร
เพียงเห็น ก่อนนะคะ แล้วต่อจากนั้น จึงจะรู้ว่า สิ่งนั้นเป็น
อะไร จากเห็น มาเป็นรู้ว่า สิ่งนั้นเป็นอะไร ก็
มีความเพียรแล้ว ก็คือ ความเป็นไปของ
ธรรมะ ตั้งแต่เกิดจนตาย ซึ่งเป็นการเกิดขึ้น
ของธาตุรู้ บางครั้งก็เกิดขึ้นเห็น เป็นธาตุรู้
ชนิดหนึ่ง บางครั้งก็เกิดขึ้น ได้ยินเสียง ไม่ใช่
เห็นแล้ว ก็เป็นธาตุรู้ หรือจะใช้คำว่า จิต ก็ได้
อีกประเภทหนึ่ง คือ เป็นธาตุที่สามารถจะรู้
ว่า สิ่งที่กำลังปรากฏให้รู้นั้น เป็นอย่างไร รู้
แจ้ง ในลักษณะของสิ่งที่ปรากฏ ไม่ว่าจะ
เป็นสีสัน ต่างๆ

อย่างดอกไม้ที่โตะนี้ เห็นได้ว่า สีไม่เหมือนกัน เพราะ
อะไร? เพราะ จิตรู้แจ้ง สิ่งที่กำลังปรากฏซึ่งไม่เหมือนกัน
เพราะฉะนั้น ถ้าจิตไม่เกิดขึ้น จะรู้ไหมว่า ดอกไม้สี
ต่างๆ ก็ไม่มีใครสามารถที่จะไปรู้ได้ เพราะฉะนั้น ตั้งแต่
เกิดจนตาย สิ่งที่มีชีวิตคือ สัตว์ บุคคล ก็จะต้องมี "ธาตุ
รู้" เกิดขึ้น ถ้าไม่มีธาตุรู้ ก็ไม่สามารถจะเป็นสัตว์ เป็น
บุคคลได้ คิดไม่ได้ จำไม่ได้ ชอบไม่ได้ อะไรไม่ได้เลย นี่
คือความต่างกัน ของสิ่งที่มีจริง...

...สิ่งที่มีจริงอย่างหนึ่งนั้น ไม่สามารถจะรู้อะไรได้เลย
ทั้งสิ้น แต่ถ้าไม่มีสิ่งที่สามารถ "รู้" โลกก็ไม่ปรากฏ อะไรๆ
ก็ไม่ปรากฏ เสียงก็ปรากฏไม่ได้ กลิ่นก็ปรากฏไม่ได้ ถ้าสิ่ง
นั้นไม่เกิดขึ้นปรากฏ จะชอบหรือชังในสิ่งที่ปรากฏก็ไม่ได้
เพราะฉะนั้น แหล่งที่สำคัญที่สุดของโลก ก็คือ จิต ถ้าไม่มี
จิต ไม่เป็นไรเลย ฝนจะตก น้ำจะท่วม ภูเขาไฟจะระเบิด
ก็ไม่มีอะไรที่จะเดือดร้อน เพราะเหตุว่า ไม่มีใครไปรู้ ไป
เห็น ก็เป็นไปตามธาตุต่างๆ ซึ่งถึงกาลที่จะวิบัติ หรือ
เป็นไปอย่างไร ก็ต้องเป็นอย่างนั้น

แต่ว่า จิต เป็นธาตุที่รู้ เดียวนี้ กำลังเห็น นี่
แหละ รู้แค่นี้ พอไหม? ถ้ารู้แค่นี้ ก็ไม่พอ
เพราะยังไม่รู้ว่า แท้ที่จริงแล้ว เห็นนี้ เห็น
เล็กน้อย สั้นมาก แล้วก็หมดไป ถ้าจะพูด
ถึงเรื่องความเพียร ให้เข้าใจว่าความเพียร
คืออะไร? ความเพียร ไม่ใช่จิต จิต ธาตุ
ชนิดนี้ เพียงเกิดขึ้น รู้สิ่งที่ปรากฏ อย่าง
เดียว เพราะฉะนั้น อีกชื่อหนึ่งของจิต คือ
บัณฑิต เป็นสภาพที่ผ่องใส เพราะเหตุว่า
ขณะนั้น เราไม่กล่าวถึงธาตุอื่น นามธาตุ
ซึ่งเกิดกับจิต เช่น โกรธบ้าง ชอบบ้าง สุข
บ้าง ทุกข์บ้าง เราจะไม่พูดถึงสภาพธรรมะ
นั้นๆ เพราะเป็นแต่ละหนึ่ง สุข ไม่ใช่
จิต เพราะจิตเป็นแต่เพียงสิ่งที่สามารถจะรู้
สิ่งที่กำลังปรากฏในขณะนี้ รู้แจ้งจริงๆ...

...ด้วยเหตุนี้ วันหนึ่งๆ ไม่ได้มีแต่จิต แต่มีสภาพของนามธรรม ซึ่งเกิดกับจิต ทำให้จิตนั้นหลากหลาย เป็นจิตที่ดีก็มี เป็นจิตที่ไม่ดีก็มี หรือว่า เป็นจิตที่ทั้งไม่ใช่ไม่ดีและ ดี ก็มี นี่คือ ความละเอียด ของผู้ที่ทรงตรัสรู้ เมื่อมีความศรัทธาที่จะเลื่อมใส ในผู้ประเสริฐ ผู้รู้แจ้งสภาพธรรมะ ก็ไม่ใช่เพียงแต่ว่า เลื่อมใสโดยไม่เข้าใจ ว่าผู้นั้นเลิศอย่างไร? แต่ว่า การที่จะนับถือบุคคลใด ว่าเป็นเลิศ ก็ต้องรู้ความเป็นเลิศ ของบุคคลนั้นด้วย...

...คือ ผู้ที่สามารถจะรู้ความจริง ของสิ่งที่คนอื่น ไม่สามารถที่จะรู้ได้ เพราะ แม้ในขณะนี้ เพียงพูดคำหนึ่งคำใด คนอื่น ยากจะเข้าใจหมดจด ลิ่นเชิง เช่น เพียร มีใครเพียรเห็นบ้าง? นอนหลับสนิท ฟ้ำแลบ ตื่นแล้ว ไข้ไหม? มีสิ่งที่กระทบตา ใครไม่ตื่น ให้ตื่นได้ไหม? ให้เห็นได้ไหม? ไม่ได้ ฟ้ำก็แลบไป เสียงฟ้ำร้อง ใครจะตื่นหรือไม่ตื่น ก็แล้วแต่ ไม่ใช่ไปบังคับ ให้คนที่ไม่ได้ยินเสียง เกิดได้ยิน หรือ คนที่หลับสนิท แล้วเกิดตื่น เพราะเสียงฟ้ำร้อง ก็ไปบังคับไม่ให้ตื่นขึ้นได้ยินเสียง ก็ไม่ได้...

...เพราะฉะนั้น นี่ก็แสดงความจริงอยู่แล้วว่า ทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่อยู่ในอำนาจบังคับบัญชา ด้วยเหตุนี้ แม้เพียงชีวิตปกติ ธรรมดาๆ ก็ยังต้องอาศัยการฟังความจริง ของสิ่งที่มีจริงในชีวิต เพื่อที่จะได้รู้ว่า แท้ที่จริงแล้ว ที่ทุกคนเกิดมา ปรากฏในโลกนี้ เพียงชั่วคราว แล้วก็ หายไป แล้ว ก็จะเป็นคนนี้อีกต่อไป ไม่ได้เลยทั้งสิ้น...

www.dhammadhome.com

...แต่ก่อนนั้น ดีหรือชั่ว หรือว่า สุขหรือทุกข์
มากมาย หรือเดี๋ยวนี้ ขณะนี้ ก็เป็นอย่างนั้น ด้วย
เหตุนี้ควรรู้ ไม่ใช่ว่ามีโอกาสที่จะเข้าใจ แล้วก็
สนใจ ที่จะเข้าใจ แต่โอกาสนี้ หายาก
เพียงจากโลกนี้ไป จะรู้ไหม? ว่ามี
โอกาส ที่จะได้ฟังอย่างนี้ อีกหรือ
เปล่า?

ฟังเรื่อง สิ่งที่มีจริง ในแต่ละชาติ ที่เกิด
มา ให้เข้าใจถูกต้อง ตามความเป็น
จริงว่า แท้ที่จริงแล้ว เป็นสิ่งที่มีจริง
ชั่วคราว "ชั่วคราว" คือ สั้นมาก แล้วก็
หมดไป นี่คือการฟัง ให้เข้าใจสิ่งที่
กำลังฟัง เพราะว่า กำลังพูดถึงสิ่งที่มี
จริง

เพราะฉะนั้น ใครจะเข้าใจได้มากน้อย
เท่าไร เห็นประโยชน์มากน้อย

เท่าไร ก็แล้วแต่ว่า สะสมมาที่จะเห็นประโยชน์
ว่า เกิดมาแล้ว บางคนก็ชวนชวายเป็น ทำงาน มีเงิน
มีทอง มีทรัพย์สินทุกอย่าง ที่อยากจะได้ แล้วก็...
จากไป...แล้วก็...หายไปเลย...ทำอะไรก็ได้ ชาติ
ก่อนเป็นอย่างไร ไม่รู้เลย พอถึงชาตินี้ ก็กำลัง
เหมือนกับทุกอย่างมีจริง ชวนชวายเป็น หามา ได้มา
ทุกสิ่งทุกอย่าง แต่พอชาติต่อไป ก็ไม่รู้แล้ว ชาตินี้
เป็นอย่างไร ก็ไม่รู้เลย ทำอะไรไว้ มากน้อยแค่ไหน
ก็ไม่มีรู้!!...

...เพราะฉะนั้น การที่มีโอกาส
ที่จะได้เข้าใจ สิ่งที่กำลังมีใน
ขณะนี้ จะสามารถทำให้เข้าใจ
ถึงอดีต และ สิ่งที่จะเกิดขึ้นด้วย
เพราะอย่างไร ก็ไม่พ้นจาก เห็น
เกิดแล้วต้องเห็น เกิดแล้วต้อง
ได้ยิน เกิดแล้วต้องได้กลิ่น เกิด
แล้วต้องลิ้มรส เกิดแล้วต้อง
กระทบสัมผัส เกิดแล้วต้องคิด
นึก บังคับไม่ได้เลยว่า สิ่งที่มี
ชีวิต ที่เกิดมา เป็นธาตุรู้ แล้วจะ
ไม่รู้อย่างนี้ เป็นไปไม่ได้
เพียงแต่ว่า จะรู้ที่โลกมนุษย์
หรือว่า สวรรค์ หรือ พรหมโลก
หรือว่า นรก หรือว่า สัตว์
เดรัจฉาน เปเรต อสุรกาย เลือก
ไม่ได้เลย!!...

www.dhammadhome.com

...แต่ว่า ขณะใด ที่มีโอกาสได้ฟัง และ ได้เข้าใจ ก็จะไม่
สูญเปล่า ไม่เหมือนกับเกิดมาแล้ว ก็จากไป แล้วก็จำ
อะไรไม่ได้เลย แต่ขณะนี้ ความเข้าใจ ที่ค่อยๆ เข้าใจ ที่
ละเล็ก ที่ละน้อย จะสืบต่อไปถึง ชาติต่อไป เหมือนชาติ
ก่อน ต้องเคยได้ยิน ได้ฟัง มาบ้าง ก็สืบต่อมาจนกระทั่ง
เห็นประโยชน์ ของการที่จะได้เข้าใจ สิ่งที่มี ไม่ใช่ว่า อยู่ใน
โลกไปเรื่อยๆ โดยไม่เข้าใจ สิ่งที่กำลังปรากฏ...

คุณคำปั่น :

กราบขอบพระคุณท่านอาจารย์มากครับ ก็เป็นข้อความ เป็นถ้อยคำที่ไพเราะ ที่แสดงถึง สิ่งที่มีจริง เพื่อให้ผู้ฟัง นั้น ได้เข้าใจ สิ่งที่มีจริง ตามความเป็นจริง และ ในช่วง ท้าย ท่านอาจารย์ก็ได้กล่าวถึง ความเป็นผู้เห็นประโยชน์ ของการได้เกิดมาเป็นมนุษย์ เกิดมาแล้ว ทุกคนต้องตาย แน่นนอน ท่านอาจารย์ก็ใช้คำที่ไพเราะว่า ใครจะจากโลกนี้ ไปก่อนใคร? ใครจะหายไป ก่อนใคร? ไม่มีใครรู้ นะครับ

นั่งอยู่ที่นี้ เกือบร้อยชีวิต ก็ไม่รู้ว่า ใครจะไปก่อนใคร? แต่ก็ เป็นการจากไปด้วยดี นะครับ เพราะว่าได้สะสม การฟัง พระธรรม สะสมการเห็นประโยชน์ของการที่ได้เข้าใจ สิ่ง ที่มีจริง ตามความเป็นจริง ซึ่งก็เป็นโอกาสที่สำคัญ ใน ชีวิต เพราะว่า แต่ละขณะ แต่ละขณะ นั้น ก็เป็นธรรมะ เป็นสิ่งที่มีจริง ที่เกิดขึ้น เป็นไป ตามเหตุ ตามปัจจัย

แต่ถ้าหากว่า ไม่มีการฟัง ไม่มีการศึกษาเลย ก็ไม่มีทางที่จะเข้าใจ เพราะฉะนั้น จึงมีข้อความ ที่เป็นประโยชน์ว่า " เกิดมา เพื่อจากไป ด้วยดี ด้วยการสะสมความดี และฟังพระธรรมให้เข้าใจ " ก็เป็นข้อความที่ท่านอาจารย์ได้กล่าวไว้ ที่ มูลนิธิศึกษาและเผยแพร่พระพุทธศาสนา "...เกิดมา เพื่อจากไป ด้วยดี ด้วยการสะสมความดี และฟังพระธรรมให้เข้าใจ..."

ท่านอาจารย์ :

เริ่มต้นของการฟัง ต้องเป็นผู้ที่ตรง ถ้าไม่ฟังพระธรรมให้
เข้าใจ พระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า จะทรงมีประโยชน์
หรือเปล่า?

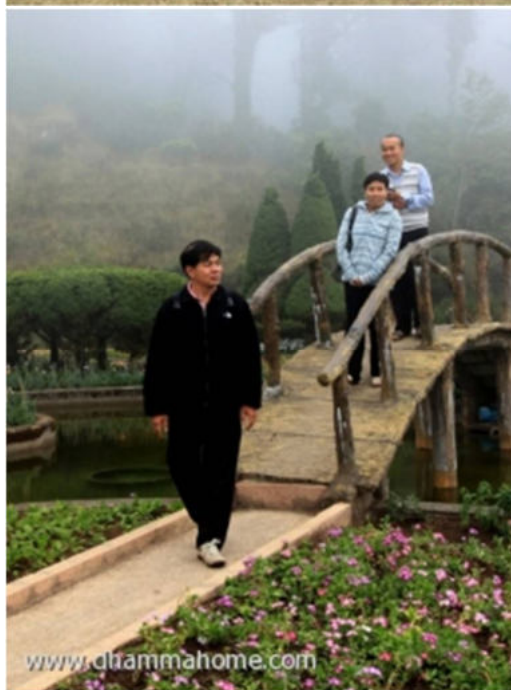
เพียงเท่านี้ ถ้าไม่มีการฟังพระธรรม ให้เข้าใจ พระอรหันต
สัมมาสัมพุทธเจ้า จะมีประโยชน์แก่ใครหรือเปล่า?
เพราะฉะนั้น ประโยชน์สูงสุด ที่ทุกคนได้รับคือ ใครก็ตาม
ที่ฟังแล้ว เห็นค่า แล้วก็พิจารณา ไตร่ตรอง เพื่อเข้าใจพระ
ธรรม ถึงจะเห็นประโยชน์ หรือ คุณค่าของพระอรหันต
สัมมาสัมพุทธเจ้าว่า ยิ่งกว่าสิ่งอื่นใด ทั้งหมด...

เพราะฉะนั้น ไม่ใช่ว่า เกิดมาแล้ว ไม่ฟังพระธรรม แล้วก็
บอกว่า นับถือพระรัตนตรัย แต่พระอรหันตสัมมาสัมพุทธ
เจ้า จะทรงมีคุณค่าสูงสุด เลิศกว่าบุคคลใดทั้งสิ้น ก็
ต่อเมื่อ มีผู้เข้าใจพระธรรม ที่ทรงแสดง ถ้าไม่เข้าใจ แล้วก็
บอกว่า พระองค์เป็นผู้เลิศ ประเสริฐที่สุด ตรงไหม?

คณะสหายธรรมจากลพบุรี ที่เดินทางมาเที่ยว และได้พบท่านอาจารย์ที่นี่

www.dhammadhome.com

"...เราควรจะรู้จักประสงค์ของการฟังธรรมว่า มิใช่เพื่อตนเอง มิใช่เพื่อลาภสักการะ ชื่อเสียง มิใช่เพื่อการยกย่องว่าเป็นคนฉลาด มีปัญญา จุดประสงค์ที่แท้จริงนั้น เพื่อรู้จักตนเอง รู้ความจริงว่า ยังไม่เข้าใจธรรมตามความเป็นจริง เช่น ไม่รู้ความจริงว่า สิ่งที่ปรากฏทางตาเป็นธรรมอย่างหนึ่ง และ เสียงที่ปรากฏทางหูก็เป็นธรรมอีกอย่างหนึ่ง เป็นต้น

ความเข้าใจพระธรรม การอนุเคราะห์ผู้อื่นให้เข้าใจและเห็นประโยชน์ของพระธรรมนั้น เป็นสาระสำคัญที่สุดในชีวิต การสงเคราะห์ช่วยเหลือสังคมนั้น ไม่มีวันจบสิ้น และไม่สามารถให้เกิดความสงบสุขได้ เมื่อไม่เข้าใจพระธรรม ความทุกข์ก็จะบรรเทาและหมดสิ้นไปไม่ได้ เพราะไม่รู้เหตุที่แท้จริงของปัญหาต่างๆ เหตุที่แท้จริงของปัญหา และความทุกข์ทั้งหลายนั้นก็ คือ โลภะ โทสะ โมหะ..."

(ข้อความบางตอนจากคำกล่าวของท่าน
อาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ ในโอกาสเข้ารับ
รางวัลสตรีดีเด่นในพระพุทธศาสนา เนื่องในวัน
สตรีสากลขององค์การสหประชาชาติ)

www.dhammadhome.com

ในตอนค่ำ หลังรับประทานอาหารเย็นเสร็จแล้ว ทางคณะศิษย์ของท่านอาจารย์ ที่มีชมรมบ้านร่มมะ มศพ.เชียงใหม่ เป็นแกนนำ ได้จัดให้มีการแนะนำตัวผู้ใหม่ ความประทับใจ ความซาบซึ้งใจ ที่มีต่อท่านอาจารย์ และการแสดงต่างๆ เพื่อน้อมบูชาคุณท่านอาจารย์ เนื่องในโอกาสครบรอบวันเกิด ๘๕ ปีของท่านอาจารย์ ในวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๕

ในตอนท้ายนี้ ข้าพเจ้าขอนำคำกล่าวบูชาคุณ ของคุณคำปัน อักษรวิสัย ที่ได้กล่าวไว้อย่างไร้พริ้วไร้งาน ลึกซึ้ง เป็นคำกล่าวที่มีค่า น่าประทับใจที่สุดในคำคืนนั้น ดังนี้

"...ท่านอาจารย์อุทิศชีวิตทั้งชีวิตทั้งกายและใจ เพื่อประโยชน์ คือความเข้าใจถูก เห็นถูก สำหรับผู้อื่นอย่างแท้จริง ท่านอาจารย์เป็นผู้เกิดมา เพื่อความเข้าใจของผู้ที่ สังเกตเหตุที่ดีมา ที่จะได้ฟังพระธรรม ผู้ที่ได้รับประโยชน์จากพระธรรม ได้รับประโยชน์ จากใคร ก็จะมีผลปรารถนาดี ให้ผู้นั้น มีอายุยืนนาน ชีวิตของผู้มีปัญญา ยังมีอายุยืน นานเท่าใด ก็ยังเป็นประโยชน์แก่ผู้อื่น มากเท่านั้น..."

กราบเท้าบูชาคุณ ท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ ที่เคารพยิ่ง
ขออนุโมทนาในกุศลจิตของทุกๆ ท่านด้วยครับ

